

Nr 1 2010 | Vårnummer

Väntan

■ **Seger i ST-cupen** ■ **Revanschuget A-lag**

40-talets kulturchock: *Flytt från Östermalm till Hjorthagen*

Grannar

Mer rök färre utsläpp

Det kan ju verka märkligt att det nu kommer mer rök från Värtaverket när vi har installerat en ny teknik som skall rena röken.

Kanske har du märkt att det ryker mer ur en av skorstenarna på Värtaverket än vad det gjort tidigare? Det beror på att den nya rökgaskondenseringen som vi skrev om i senaste numret av Värta-
bladet nu är i drift. Det som syns är ofarlig vattenånga som bildar ett vitt moln. Detta är följderna av att vi i rökgaskondenseringen sänker temperaturen på rökgasen och den energin tillför vi till fjärrvärmevattnet. Eftersom rökgasen har lägre temperatur än tidigare, så stiger den inte lika högt mot himlen. I denna process renas rökgaserna ytterligare. På det viset kan energin, som annars skulle gå förlorad genom skorstenen, nu tas tillvara.

Byggandet av rökgaskondenseringen är ett av de första stegen i vår vision att ge stockholmarna ett klimatneutralt uppvärmningsalternativ år 2020. Alltså en uppvärmning som inte bidrar till växthuseffekten och så långt det går bara använder förnybara bränslen. Kondenseringen ger ca 30-60 MW värme och rökgasen renas ytterligare med ca 50-90 % beroende på utsläppsämne från redan väldigt låga nivåer.

Den 22 februari slog vi nytt rekord i distribuerad fjärrvärme från Värtaverket. Mellan klockan 09-10 på måndagen distribuerades i snitt 1336 MW, aldrig tidigare har så stor effekt distribuerats. Under rekord-timmen var utomhustemperaturen 18,2 minusgrader.

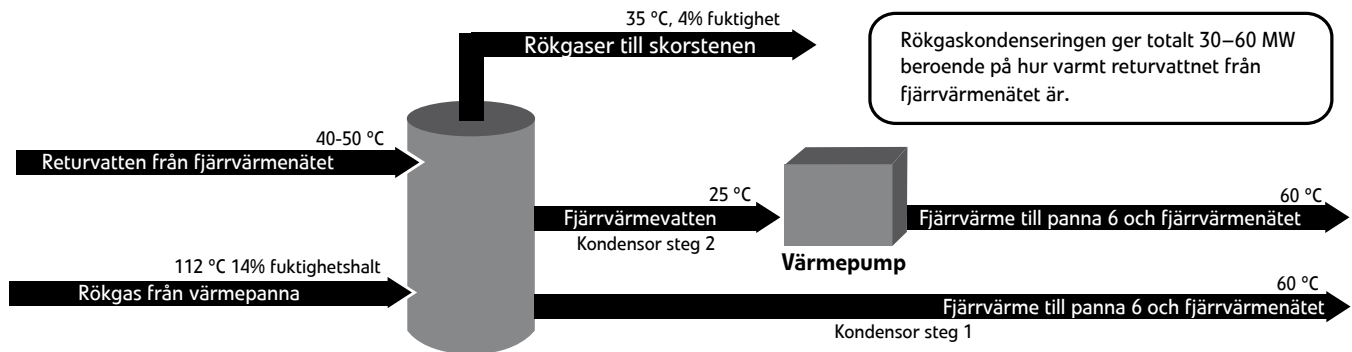

Med Vänliga Hälsningar
Olof Nordin
Platschef Värtaverket

Hjorthagen

Så här fungerar rökgaskondensering

Rökgaskondensering

Genom den här lösningen överförs energi från heta fuktiga rökgaser till fjärrvärmvattnet. För att dra ytterligare nytta av energin i rökgaserna används värmepumpar som en del i systemet.

Rökgaskondenseringen ger totalt 30–60 MW beroende på hur varmt returvattnet från fjärrvärmnätet är.

Våra framtida planer för Värtaverket och Stockholm

- Vi arbetar intensivt mot vår vision att bli ett helt klimatneutralt företag. Det är en världsunik satsning som inte bara kommer att ge stora miljövinster för Stockholm utan hela världen. Detta planerar vi göra fram till år 2020:
- Öka andelen biobränsle ytterligare i Kraftvärmeverk 6 för att minska andelen fossila bränslen. År 2015 kommer ungefär hälften av bränslet vara förnybart i Kraftvärmeverk 6.
 - Bygga om Kraftvärmeverk 1 från flytande bränslen till fasta biobränslen.
 - Bygga om Värmeverk 2 till kraftvärme, det vill säga göra det möjligt att producera både värme och el ur ett och samma bränsle. Samt att bygga om detta från olja till fast biobränsle.
 - Bygga KVV8, det vill säga ett nytt biobränsleldat kraftvärmeverk inom Värtaverkets område.

Utöver satsningarna i Värtan, så sker omfattande anpassningar mot klimatneutralitet i Högdalenverket, Hässelbyverket och Bristaverket. När Fortum är färdiga med satsningarna i Stockholm, så kommer företagets verksamhet fungera som en så kallad kolsänka för hela Europa. Istället för att öka utsläppen av koldioxid, så kommer vi sänka de totala utsläppen i Europa med 600 000 ton per år.

Oljud? Odör?

Att vara ett av världens största kraftvärmeverk låter och luktar lite ibland. Vi gör naturligtvis vad vi kan för att undvika att det ska störa våra grannar i Hjorthagen, men ibland är det svårt att undvika. Om du känner dig störd av vår verksamhet, så kan du alltid ringa till Fortums växel på 08-671 70 00 och fråga efter platsledningen eller miljöansvarig på Värtaverket.

Gasverket 1853-2010

I slutet av 2010 går en epok i graven när Gasverket stänger. Det är nödvändig utveckling för att möjliggöra övergång till naturgas och även öka andelen biogas i Stockholms stadsgas. Det arbete som pågår med att bygga ut fjärrvärmnätet i Hjorthagen beror på nedläggningen av Gasverket som tidigare även försett Hjorthagen med fjärrvärme.

Spara energi med Energiboxen

Under våren skänker vi på Fortum 100 stycken Energiboxar till Värtans IK. Boxarna innehåller en lågenergilampa och en duschtimer och kostar en hundring styck. När någon av föreningens ungdomar kommer och knackar på, köp gärna en box eller två. Alla pengar går nämligen oavkortat till medlemmarna i Värtans IK.

Norra länken

Samtidigt som vi på Fortum arbetar med utbyggnad av fjärrvärmnätet i Hjorthagen, så bygger Vägverket infarten till Norra länken. Om du har frågor om arbetet med detta kontakta Vägverket.

Kontaktuppgifter Vägverket

Jan Werner, tel: 070-518 58 08

Läs mer på: <http://www.vv.se/vagarna/Vagprojekt/Stockholms-lan/Vag-E-20-Norra-lanken>

Julgransplundringen

Söndag 17 januari var det dags för Värtans julgransplundring i Kyrksalen, som Engelbrekts församling lånade ut gratis. 40 barn och massor av vuxna fyllde den gamla vackra lokalen. Roland Wattenström spelade dragspel till dansen och nytt för i år var fiskdammen, med vinster skänkta av församlingen. Kasperteater, lotterier och servering som vanligt.

När det begav sig år 2005.

Valborg

30 april blir det valborgsfirande som vanligt på Hjorthagens IP. Vi hoppas på fint väder och lika mycket folk som vanligt. Lotterier, spontan sång, servering, grillar som vanligt. Frivillig entré på 10 kr. Tänk om varannan lägger en tia! Det skulle bli minst 5 000 kr till klubben!

Program: 19.45 Fackeltåg från kyrkan (facklorna kostar 20 kr); 20.00 bålet tänds

Tack Engelbrekts församling som sponsrar Värtans valborg!

Omslagsbilden Det vackra fotografiet är taget från berget, som fortfarande finns kvar intill stenskolans skolgård. Från vänster: kvarteret Skytten, Skogvaktargatan, träskolan, kyrkan. Personerna är Karin Cronwalls mamma och pappa. Den som vet mer om bilden får gärna höra av sig.

Värtans hemsida

Vår hemsida har hittills inte varit så levande. Men nu har gamle fotbollsmålvakten Fredrik Dous, numera också bowlare, lovat att hjälpa till med den. Kolla på www.vik.a.se

VÄRTABLADET ges ut av Värtans IK, två gånger per år. Upplagan är 2 600 exemplar.
Redaktion: Mats Rehn, ansvarig; tar emot bilder, artiklar och annonser. Christer Langseth, form.
Bidrag skickas till: Mats Rehn, Nimrodsgratan 19, 115 42 Stockholm, 664 16 45.
Adressändring meddelas VIK:s kansli, Box 39032, 100 54 Stockholm, 664 67 36 eller mats.erik.rehn@gmail.com.
Värtans IK finns även på internet: www.vik.a.se

I pjäsen »Gasverksvillan« som Teater GAAS spelade för utsålda Medborgarhus i november blev det alltid fniss i publiken, då den unga fru Blom kommenterade hur det kändes att vara nyinflyttad i Hjorthagen 1909: »Det är inte så lätt att bli bekant med folk i Hjorthagen. Alla känner visst varandra eller är släkt med varandra. Albert och jag har ju alla vänner och släktingar i Rånäs.«

De som fnissade högst var äldre Hjorthagsbor, som kommit från när och fjärran för att se pjäsen. Inte därför att någon hade ett personligt minne från 1909, men man kände igen sig i alla fall. Hjorthagen var länge en ganska isolerad utkant av Stockholm och man stannade gärna kvar och gifte sig med en granne, en konfirmationskamrat eller klasskamrat. Släktrrelationerna kunde därigenom bli ganska tilltrasslade och det kunde krävas en person som prästen Gunnard för att hålla reda på hur folk var släkt med varandra.

Ejnar Gunnard hade ett starkt personintresse och dessutom kunde han kika i kyrkböckerna förstås, när han skulle döpa, konfirmera, viga och jordfästa sina Hjorthagsbor.

Släktrrelationerna, grannrelationerna och arbetsplatsgemenskapen i de stora arbetsplatserna, hamnen, gasverket och elverket, skapade sammanhållning och lokalpatriotism på gott och ont. Det goda var förstås att man hjälpte varandra när så behövdes, det negativa kunde handla om skvaller/social kontroll och en skeptisk hållning till dem som inte var riktiga Hjorthagsbor. Helst skulle man vara född i Hjorthagen och även föräldrarna borde ha djupa rötter i »Hagen«.

Det här numret av VärtaBladet handlar till en del om Hjorthagens lokalpatriotism. Jompa berättar minnen om hur svårt det var för utsocknes att få spela boll i Värtans IK och hur de som lämnade klubben behandlades. Porträttet av Ann-Marie Monthan handlar om en flicka som gjorde en originell klassresa från officershemmet på Östermalm till Hjorthagen.

I mitt samtal med Jompa nämnde denne en sak som jag kommit att fundera över. Jompa menade att Hjorthagsbor en gång i tiden hade ett tveksamt rykte. Ett exempel: en

person sökte jobb och allt såg »grönt« ut. Då frågade chefen var den unge herrn eller den unga damen hörde hemma.»Jag bor i Hjorthagen.« Efter det svaret kunde det hända att det inte blev någon anställning. Påståendet är Jompas och han förstår inte själv orsaken. Min egen teori, om nu påståendet stämmer, är att det en gång så proletära och nedsmutsade Hjorthagen, låg omgivet av stadsdelar av en helt annan social karaktär. Förr eller senare hamnade man i Engelbrektsskolan eller i någon skola på Östermalm, vars barn (blivande chefer) kanske tyckte att ungarna från Hjorthagen var lite »egna«. De flesta

MATS KRÖNIKA

Om lokalpatriotism

saknade studietraditioner, bodde trångt och levde liv som inte liknade »våningarnas« barn. Det är klart att Hjorthagsungarna höll ihop inför detta tryck från överklassen.

Sedan många år är Hjorthagen införlivat med Staden på alla sätt och det finns inte längre så stort bruk av lokalpatriotism.

Att *Gasverksvillan* blev en publiksuccé stärker ändå min tro att det fortfarande finns en lokalpatriotism, särskilt bland personer, som vuxit upp i Hjorthagen, men som flyttat härifrån. En sak är i alla fall säker och det är att utan lokalpatriotism/stark klubbkänsla skulle inte Värtans IK existera. Det gäller både de personer som jobbar för klubben och de många medlemmarna och sympatisörerna, som via Bladet håller kontakt med Hjorthagen och deltar i Värtastödet mm. Därför är det inte så viktigt om A-laget i fotboll ligger i div 2 eller i div 5. Det viktiga är att klubben lever. Men det förstås: nu måste raset stoppas och vägen tillbaka till div IV startas. Se och lär av de framgångsrika flicklagen.

Skriv gärna till Bladet och kommentera den här Krönikan.

MATS REHN: mats.erik.rehn@gmail.com

Gasverksvillan stor succé

Teater GAAS spelade i november 2009 sex föreställningar av *Gasverksvillan* i Hjorthagens Medborgarhus (FKC). Publiktrycket blev hårt, särskilt på söndagsföreställningarna och totalt sågs föreställningarna av 485 personer. Djungeltelegra-

fen fungerade och före detta Hjorthagsbor dök upp från hela landet.

Gasverksvillan, av Gunilla Giertta-Rehn och Mats Rehn, handlar om ett par familjer under hyresblockaden 1904, Storstrejken 1909 och fram till 1935. De inbakade bildspelen med bilder från ett svunnet Hjorthagen väckte många minnen.

På gasverkets kontor. Rikard (Henrik Mattisson), Gasverkets chef överingenjör Castrén (Stafan Sjövall) och kammarskrivare Eriksson (Lars Nyman).

Lump-Lasse (Mikael Åström) sjunger på festen i syrénersån bakom gasverksvillan.

KÖP FÖRESTÄLLNINGEN PÅ DVD

inkl. bildspel och extramaterial. Sätt in 150 kr på Mats Rehns plusgiro 404 65 76-7. Ange din postadress. Behållningen går till Värtans Bowlingsektion.

Fru Nilsson (Jenny Sundqvist med sonen Vidar) och fru Blom (Camilla Roa Cortés). Fru Nilsson: »Matilda måste lära sig att hålla sin karl kort.«

Bokningsnummer 14065

När du eller företaget bokar en resa med Tallink Silja Line anger du bokningsnumret 14065. Då får du rabatt och Värtan bonusersättning. Du reser billigare, samtidigt som du gynnar Värtans IK. Fiffigt, eller hur?

TALLINK SILJA LINE

www.tallinksilja.se telefon 08-22 21 40

Restaurang Bambina

Artemisgatan 18 Telefon 664 55 07 Öppet: vardag 10-22, lör-sön 11-22

ÄT HOS OSS – ELLER TA MED

Pizzor Husmanskost Sallader

Dagens tips À la Carte

Dagens serveras 10-14

FULLSTÄNDIGA RÄTTIGHETER

Lite bättre och personligare

Vi har utbildningar för

- B-körkort – intensiv och automat
- Handledare
- Risk 1 – alkohol och droger
- Teori samt cd med 520 teorifrågor

Du kommer att köra Mini Cooper Tdi. En miljöbil som går på Biodiesel. Den drar bara 0,38 liter milen.

662 90 40 · Artemisgatan 49 A · www.ropstenstrafikskola.se

ROPSTENS
Trafikskola

Hembygdsdikt

Den gamle täppodlaren
kommer rullande på sin cykel. Håller
i vänstra handen en liten spade, tryckt mot
cykelstyret. En växt på pakethållaren.
Han stannar i den vida skuggan, dungskuggan,
och försvinner in i det gröna djupet
under den höga sommaren. Äldrig krona:
hjorttid, hjortkrona. - Hjortar strövande
i de obebyggda bergen! Utsöndrande
samartsdoft ur sina ögonkörtlar. Fejande
sina hornkronor.

Här terrasseras (en föreställningsvärld),
skulpteras stenpartier - mänsklig instinkt. Ett stigande
av land och sedumslänter.
Berg. Plogvälvda, välvda
av en urtidsplog. - Ett sedan mycket länge igenkänt
bergsparti: sådan plogvälvning
med en rostig järnstång neddriven i berget
som en tjuerpåle i en betesvall.

25

Ur "Prototyp 19".

Koloniområdet i Abbis. Man behöver ingen fantasi för att känna igen den gamle täppodlaren, som Reidar Wige nämner i dikten.

De tre övre bilderna är från 1928. Kerstin (född Elfgren) och Rolf Rudin hittade dem i ett dödsbo. Bilderna är fotograferade på nuvarande Älvkarleövägen med duschparken och Wenströmsvägen i bakgrunden. Många av personerna tillhör familjen Elfgren.

Förmodligen 1941, mellan nuvarande bollplanen nedanför Abbis, intill Böcklingbacken. Fr v: Erik Zetterberg, Asta Rudin, Helmer Jakobsson, Maj-Britt och Svea Lindståhl (Rulle Lindståhls systrar) och Alva Johansson. Koloniområdet syns på nästa sida.

Flygbild från Krigsarkivet 1935. Den första etappen av Abessinien är klar med Hjorthagshus längor. 1936 skulle Värtahus (Lanforsvägen och norra sidan av Älvkarleövägen) vara inflyttningsklara och 1937 fullbordades stadsdelen med Hjorthagshöjden (lilla röda huset på Älvkarleövägen, Ahlsellvägen och Wenströmsvägen). Observera de små stugorna och kolonilotterna nere till vänster, där Abbisplan idag ligger.

Här fortsätter romanen om Helge. Vi får följa Helge och några medlemmar i hans familj från 1902 fram till 2008. De tidigare kapitlen hittar du på Värtans hemsida: www.vik.a.se

Detta har hänt: Helge får anställning på Värtaverkets byggarbetsplats 1902. Han blir kvar på Värtaverket och flyttar till Hjorthagen som inneboende hos sin bror med familj. Under Storstrejken 1909 arbetar Helge på Värtaverket. Brodern Anton strejkar och blir inte återanställd. Antons familj flyttar från Hjorthagen. Framtiden är oviss för Helge och hans fästmö Elin.

Helge

KAPITEL 4 ; Jakt efter kolbitar (1915)

av Mats Rehn

Det var nästan mörkt då Helge gick nedför trappan från Värtaverket och vidare till hamnen och dess inhägnade kolhögar. Långt borta såg han lykttändare Wiséhn tända gaslykta efter gaslykta. Helst hade Helge velat gå sin vanliga runda i hamnen innan mörkret föll. Men hans ärende den här gången utfördes helst i mörker. Det var ju lite genant att en vuxen karl genomsökte hamnområdet efter kolbitar och vedstumpar. Sådant höll mest småpojkar på med. Men nöden hade ingen lag. Hemma satt Elin och de två barnen och halvfrös, och när som helst skulle Elin föda sitt tredje barn.

Helge visste att ett av flottans fartyg samma dag hade fyllt sina kolboxar rakt nedanför Elektricitetsverkets bostadshus. Det hade inte precis skett i smyg. Flottans musikkår hade muntrat upp matroserna, som i långa led utfört det tunga arbetet att bära kol. Det vore väl märkligt om inte någon säck brustit eller tappats under det hårt pådrivna arbetet. Helge visste inte att matroserna burit sina kolbördor i bastkorgar, som inte så lätt gick sönder.

Hamnområdet hade ofta något att erbjuda den som hade ögonen med sig. Helge tänkte på den gången, då Elin kunnat baka majsbröd. En säck hade spruckit strax innan Helge passerade. Dagens kolning tycktes dock ha skett utan missöden. Inte en kolbit stod att finna. Av gammal vana drog sig Helge mot vänster bort mot bron över till Lidingö. Vinden var ganska hård och en och annan våg sköljde över flytbron. Här, vid den lilla kuren där man erlade broavgiften, hade Helge brukat stå och vänta på Elin, när hon på kvällarna kom gående från arbetet som strykerska vid Torsvik.

Låg det inte något där borta vid järnvägsväxeln? Jo minsann, en hel hög med stora, rejäla kolbitar.

Lykttändare Wiséhn.

Tänka sig att de gjort den långa resan från England, Tyskland, Polen eller rent av Nordamerika bara för att hamna här!

Helge fyllde den tygpåse, som Elin hade sytt av ett utslitet lakanstygg. Helge brukade alltid ha den i jackfickan, ordentligt hopvikt så att den inte märktes. Men aldrig att han skulle göra som en och annan av arbetskamraterna, smuggla ut kol från Elektricitetsverket i en matlåda. Det vore inte rätt att riskera anställningen på det sättet. Flera arbetskamrater hade fått sparken för några kolbitars skull.

Värtahamnen.

Personerna i *Helge* är påhittade, men detaljer har ofta sin motsvarighet i verkligheten.

Följande huvudpersoner figurerar:

Anton (1875–1934) – äldre bror till Helge – anställd på Värtagasverket

Karin (1876–1941) – Antons hustru – sömmerska

Helge (1884–1961) – anställd på Värtaverket

Elin (1886–1970) – Helges hustru – strykerska senare sömmerska

Vera (1915–92) – Helges och Elin's yngsta barn

Jerry (f. 1938) – sonson till Helge och Elin

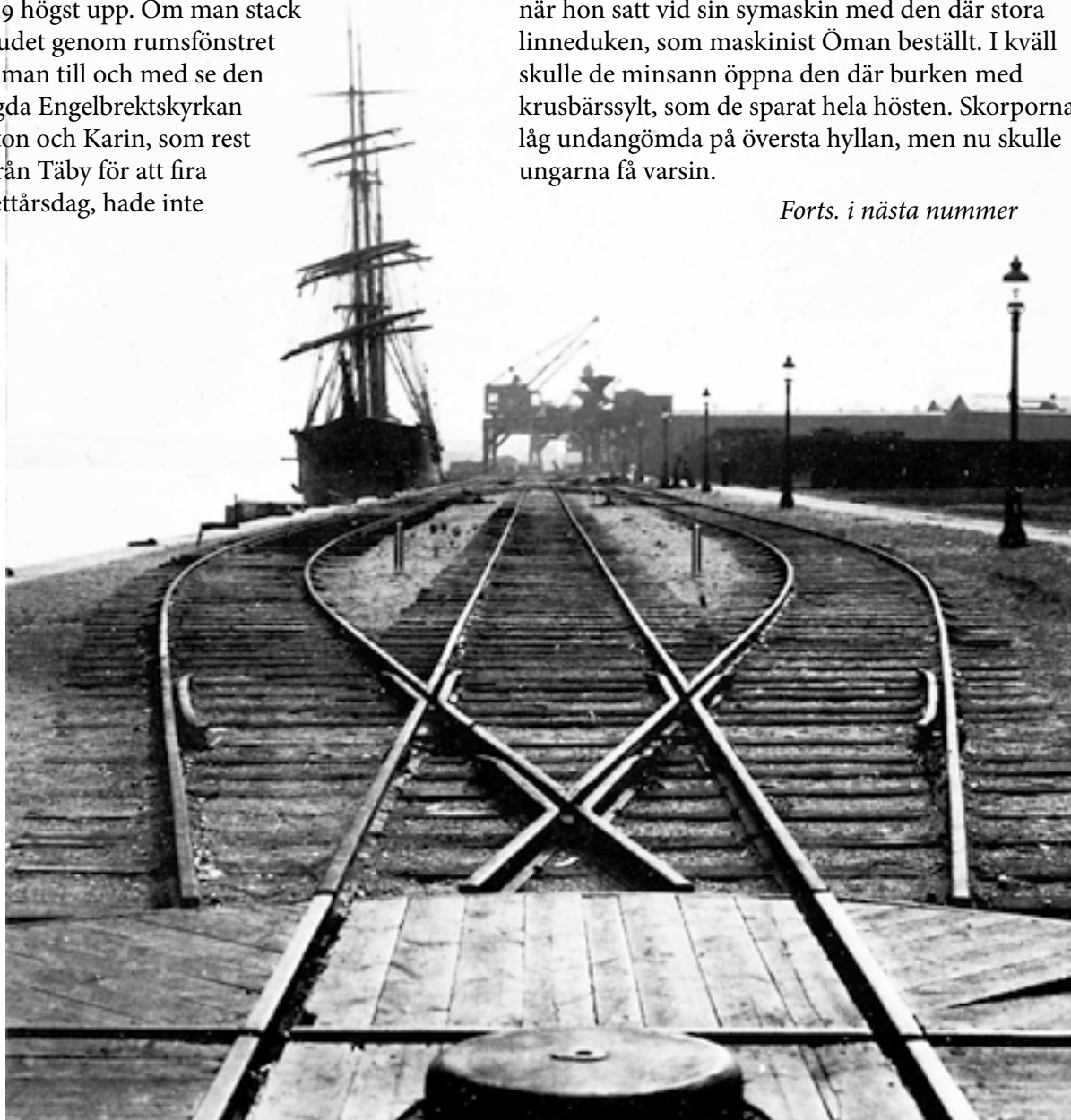
Jenny (f. 1972) – dotter till Jerry. Jenny ärver Veras lägenhet i Hjorthagen

Nöjd med sitt fynd strävade Helge upp för branten vid sidan av Hjorthagskyrkan. Några månader tidigare hade kyrkklockorna varslat om mobilisering till följd av världskriget. Framtiden kändes osäker, men det närmaste dygnet skulle familjen i alla fall slippa frysa. Tänk att de fått flytta in i en stor etta i Gula husen, på Sjunde gatan 19 högst upp. Om man stack ut huvudet genom rumsfönstret kunde man till och med se den nybyggda Engelbrektskyrkan

Anton och Karin, som rest ända från Täby för att fira Unos ettårsdag, hade inte

kunnat se sig mätta på utsikten. Anton var dock sig lik när han talade om lägenheten: »Visst är det väl ruttet att ni som bor här i kvarteret och som nästan alla jobbar på Elverket inte har fått elektricitet indragen. Vad är det för sätt?» Helge log dock för sig själv, när han kände kolbitarnas tyngd i tygpåsen. Nu skulle Elin slippa frysa om fingrarna, när hon satt vid sin symaskin med den där stora linneduken, som maskinist Öman beställt. I kväll skulle de minsann öppna den där burken med krusbärssylt, som de sparat hela hösten. Skorporna låg undangömda på översta hyllan, men nu skulle ungarna få varsin.

Forts. i nästa nummer

LEX INKASSO erbjuder en kedja av personliga Credit Management-tjänster. ¶ Vi fungerar som ditt kunniga bollplank inom kreditriskhantering. ¶ Vi vårdar dina kundrelationer men satsar på snabbhet och effektivitet när det gäller dina fordringar. ¶

LEX INKASSO

BOX 1714, 183 17 TÄBY
TELEFON 08-544 432 40 TELEFAX 08-544 432 45
E-POST info@lexinkasso.se

ALLMÄNNA FLYTT & EXPRESS AB

Artemisgatan 47 ☎ 08-6642809

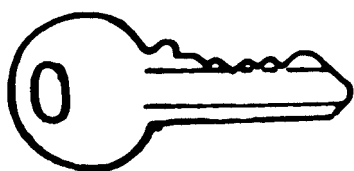
Packning

Flyttning

Städning

Artemisgatan 47 ☎ 08-6642809

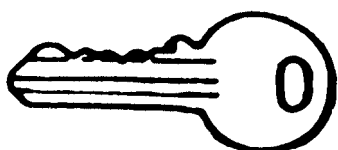
ALLMÄNNA FLYTT & EXPRESS AB

När det går i baklås

LÅSFIRMAN
H. JIDBERGS

Sibyllegatan 18
661 18 76

coop nära

ÖPPET

mån-fre 8-21

lör 9-21

sön 10-21

Välkommen!

önskar Karin Jansson med personal

Artemisgatan 17 • 664 43 91

Berndt Ivegren

Berndt Ivegren (1923–11 september 2009) kom till Hjorthagen, Nimrodsгатan 15, som tvååring. Som 15-åring debuterade han i Värtans B-juniorer och 1942 var han med och gjorde Värtan till vinnare i JDM. Året därpå debuterade han i Värtans A-lag som centerhalv (mittback). Styrkan var snabbheten på korta sträckor och huvudspelet, som han grundlagt på Skyttens gård i nicktävlingar mellan två piskställningar.

Berndt blev i slutet av 1940-talet ett jagat villebråd bland storklubbarna efter spel i stadslaget. AIK:s starke man »Putte« Kock ville värva honom, men Djurgården hann före. Berndt spelade 88 matcher för Djurgården i Allsvenskan 1949–54 och en landskamp mot Finland 1951.

Berndt gick under namnet »Svarten«, eftersom han var så ovanligt ljushårig. I det civila var Berndt ingenjör på Elverkets driftssektion. Längre följde han Värtans öden på fotbollsplanen och försökte se åtminstone en match på våren och en på hösten.

Mats Rehn

Värtans hockeylag 1949 med Torsten Samuelsson (Greta Sohlbergs svärson) och Berndt Ivegren. Bakre från vänster: Totte Samuelsson, Gustav Norrman, »Jompa« Eriksson, Berndt Ivegren, Arne Söderlund. Främre fr v: Olle »Snuttis« Johansson, Rune Monthan, Rune Åström, Gunnar »GG« Gustavsson

Greta Sohlberg på sin 100-årsdag.

FOTO: BJÖRN GUSTAVSSON

Greta Sohlberg

Greta Sohlberg (1903–10 november 2009) uppmärksammades med en längre artikel i Värtabladet nr 1 2004, med anledning av hennes 100-årsdag. Greta flyttade tolv år gammal till Hjorthagen med sin familj 1915. Adressen var Skogvaktargatan 12 i kvarteret Skytten. Som 17-åring fick Greta anställning som sömmerska på NK:s skjort- och linneavdelning, där hon blev kvar i nästan hela sitt yrkesliv.

Gretas stora intresse var litteratur och resor. Hon var även en flitig deltagare i Hjorthagens föreningsliv: Kvinnoklubben, Värtans Socialdemokratiska förening, PRO och inte minst i Hjorthagsgruppen, som i sina hemsydda Hjorthagsdräkter blev omåttligt populära med sina sångprogram.

1983 flyttade Greta på nytt in i kvarteret Skytten, Nimrodsгатan 15 och här bodde hon kvar till sin bortgång. In i det sista upprätthöll Greta sina kontakter med sina Hjorthagsvänner och grannar och in i det sista kunde hon deklamera sina favoritdiker.

Greta hade en koppling till Värtans IK, eftersom hennes svärson Torsten Samuelsson var en suverän hockeymålvakt i Värtan, Hammarby, landslaget och så Värtan igen.

Mats Rehn

Östermalmsflickan som hamnade i Hjorthagen

I förra numret infördes en minnesruna över Rune Monthan. Vid samtalet om Rune föddes idén att porträttera Runes fru Ann-Mari, som har en något udda bakgrund som Hjorthagsbo och spelarhustru i Värtan, sedan 1946.

Ann-Mari, sex år.

Nockes dotter. Ann-Mari är uppvuxen på Valhallavägen 124 mittemot Svea Artilleri. Pappan Bertil Nordenskjöld var officer på Svea Livgarde längre bort på Östermalm. Pappa Bertil (f 1891) har gått till idrottshistorien, eller i alla fall Djurgårdens IF:s historia. Nocke, som han gemenligen kallades, blev

svensk mästare fyra gånger i Djurgården: 1912, 1915, 1917 och 1920. Nocke spelade även i landslaget åtta gånger och blev därefter ordförande i Djurgården 1928–42. Ann-Mari (f 1923) var familjens enda barn och minns hur hon som liten sprang omkring på Tranebergs IP, där Djurgården tränade. Pappan var helt uppslukad av klubben och sällan hemma. Ibland bjöd han styrelsefolk och ledare på restaurang Sturehof, trots att familjens ekonomi inte var särskilt lysande. Bertil Nordenskjöld var även gymnast och fåktare och dessutom mässofficer på Svea Livgarde, med ansvar för mässen och livgardets fester. En person som gillade att styra och ställa helt enkelt.

Mormor och mamma. Ann-Mari beskriver sig själv flicka som en lugn och tyst flicka. Efter som pappa oftast var borta blev det mormor och mamma Dagmar (född Tamm), som betydde mest. Mormor var litterärt intresserad och hade bland annat kontakt med diktaren Erik Axel Karlfeldt (nobelpristagaren). Hon tog även med Ann-Mari på museer, medan morfar såg till att barnbarnet fick gå på Operan, särskilt när Wagner stod på programmet. Ann-Mari var inte särskilt intresserad av skolgången på Östermalms kommunala flickskola, förutom språk och att skriva svenska. Matematik var ett knepigt ämne och att den

bullrande pappan gärna ville hjälpa till, fick ingen större effekt. Ann-Mari älskade dans. Tidigt gick hon dagtid på Nalen, när föräldrarna trodde att hon tog sig en stärkande långpromenad.

FRA. När Ann-Mari var färdig med skolan 1939, genomförde hon en kontorsutbildning, med högsta betyg i maskinskrivning. Ganska snart fick hon arbete på det numera så debatterade FRA, som då låg vid Karlaplan (dagens Maxim-hus). Arbetet var ett hemligt och spännande skiftarbete. Efter något år flyttade FRA till Elfviks gård på Lidingö, där Ann-Mari leende minns danskvällarna. Efter ytterligare något år flyttade FRA till Lovön, där Ann-Mari träffade Rune Monthan 1943. Rune gjorde lumpen därute som signalist och var en formidabel dansör. Tycke uppstod.

Djurgården blev svenska mästare 1912 i det nybyggda Stadion. Nr 7 från vänster: Bertil »Nocke« Nordenskjöld.

Kulturkrock. Man anar en kulturkrock mellan officersdottern från Östermalm och affärsbiträdet Rune, som fram till 1946 bodde hemma i ett rum och kök i Tegeltraven på Artemisgatan 19 (idag 39). På varje våningsplan delade fyra familjer på en toalett. Men Ann-Mari gillade Hjorthagen och hade lätt att få kontakt, även om hon var lite ovan vid bruket av öknamn. På Östermalm fanns knappast någon »Ville på Sjöbotten«, »Hugg mig i arschlet« eller »Kräftbetet«. Ann-Maris och Runes föräldrar hade inte så mycket gemensamt, men Rune gick hem i Östermalmssalongerna. Han var trevlig, glad och dansant. Ann-Mari kunde be honom att dansa

Ann-Mari och Rune gifter sig 1946.

med faster X och då gjorde han det. »Å vad trevlig Rune är!«. Och Ann-Mari var glad över att Rune accepterades, men kände kanske lite sorg över att han inte delade hennes kulturella intressen.

Pappa Bertil och Rune fann varandra. De hade ju det brinnande idrottsintresset gemensamt. Bertil hade ju besökt Hjorthagens IP de gånger då Värtan och Djurgården drabbade samman i division 2. Men det var flera år innan Rune och Ann-Mari träffats. Rune och pappan bildade även par mot Ann-Mari och mamma vid de regelbundna brid-gekvällarna i lägenheten i Abessinien.

Ann-Mari slutade på FRA och fick i stället arbete på Försvarets häst- och materieförvaltning på Östermalm. Familjen Nordenskjöld hade under 1930-talet flyttat till Banérgatan och Ann-Mari följdes till jobbet av sin lilla lapphund, som tog sig hem på egen hand. Vid ett tillfälle råkade hunden på sin ensamma hemväg äta dödliga mängder av rättgift vid en vedstapel.

Till Hjorthagen. Ann-Mari och Rune gifte sig i Seglora kyrka 1946 och kunde ganska snart köpa sig en lägenhet på Krångedevägen 15. Insatsen var 3 000 kr. Här föddes sönerna Göran (1950) och Christer (1954). 1965 flyttade familjen till trean på Wenströmsvägen 9, där Ann-Mari nu bor ensam, sedan Rune gick bort i maj 2009.

»O, vad jag har frusit«, säger Ann-Mari när hon tänker tillbaka på alla matcherna, särskilt hockey-matcherna, som hon bevittnade under Runes karriär i Värtan.

Under perioden 1950–69 var Ann-Mari hemmafru, men tog då och då ett dagbarn, vilket den barnkäre Rune tyckte var roligt. Det var inte ovanligt att dagbarnet fick förtroendet att hjälpa Rune med rakningen. Till sist blev dock längtan

till arbetslivet för stark och 1959 fick Ann-Mari ett halvtidsjobb på AB Telesanit. Arbetsuppgiften var att åka runt på företag och desinficera telefonapparater. Arbetet var fritt och innebar massor av möten med olika sorters människor. Stockholms hamn var en av kunderna och efter drygt tio år på Telesanit fick Ann-Mari nys om ett arbete på Stockholms Frihamns AB. Hon sökte och fick jobbet att hantera tullpapper för de mest skiftande varor: pälsar, gödselspridare osv. Ann-Mari kunde cykla till jobbet och blev kvar till pensioneringen.

Pensionärlivet. Numera har Ann-Mari lite besvär med sin rygg, men är ganska rörlig och dagligen ute med Alfa (en Shetland Sheep Dog eller mer populärt dvärgcollie) på promenader i Hjorthagen. Här finns alltid trevliga människor att prata med. En gång i veckan blir det bad på Liljeholmsbadet och ganska ofta går Ann-Marie och en väninna på föredrag eller teater. Vi ska inte heller glömma att Ann-Mari då och då träffar fem damer i åldern 85–92 år på Stadsmuseums café. Det handlar om en spansk kurs som fortfarande håller ihop. Ann-Mari har som väntat dykt upp och medverkat på undertecknads berättarkvällar om Hjorthagen. »Fast då måste jag lägga mig och vila en stund på eftermiddagen för att orka«, kommenterar 86-åriga Ann-Mari Monthan det hela.

MATS REHN

Ann-Mari och Alfa på Wenströmsvägen hösten 2009.

HJORTHAGENS MÄKLARE SEDAN 1991

Jag kan Hjorthagen utan och innan efter att ha sålt 360 lägenheter här. Försäljningen sköter jag personligen, från början till slut. Flyttstädning och deklarationshjälp ingår i priset. Alla dagar kl 8–22 når du mig på 664 07 50.

Reg. Fastighetsmäklare Johnny Harrelind
Wenströmsvägen 6 i Abbis.
johnny.harrelind@fmf.se · www.harrelinds.se

T-JARLEN

Thai & Sushi

Ropsten

Thai Food & Sushi

Take away

08-664 64 40

Vi finns på bussterminalen vid Ropsten

Jompa minns

»**Morsning grabben**« är Jompas öppningsreplik, när han släpper in Värta-
bladetets utsände en ruggig
januarimorgon. Huset skakas av en sprängladdning.
Klippan mellan Högalidskyrkan och Jompas och Sol-
veigs kvart på Hornsbruksgatan ska bli ett underjordiskt
garage. »Nu behöver vi inte gå till kyrkan Solveig, snart
ramlar kyrkan in i lägenheten, sovrummet ligger pyrt
till«, hojtar Jompa.

När rutorna slutat skallra visar Jompa en nytukom-
men bok, av fotbollsdomaren Rune Larsson, med en
historia i Jompas smak. Rune dömde en match mellan
AIK och Esinge IK. När AIK redan leder med 3–1, slås

Pratstund med Jompa

ett perfekt inlägg in mot Essinges straffpunkt. Domaren
Rune kan inte hålla sig, utan möter bollen och sät-
ter den i krysset med en perfekt nick. Därefter rusar
han mot mittlinjen, blåser och signalerar att målet är
godkänt. Spelarna och folket på läktaren tror inte sina
ögon, men enligt regelboken var domslutet riktigt.
Domaren är en död punkt och träffar bollen domaren
är det inte mycket att göra. Jompa garvar länge åt den
bisarra situationen.

»**Därefter visar Jompa**« ett brev från sportoraklet
Classe Bengtsson. Brevet inleds som alltid med tilltalet
»jompanick«. Det var på den tiden då kvällstidningarna
kom ut sent på eftermiddagarna. Särskilt viktigt var
det förstås på söndagarna, då referat och bilder från
de allsvenska matcherna, som började 13.30 skulle
komma med. Expressen hade en söndag följande löp-
sedel: »Jompanick fällde Norrköping«. Utanför kiosken
i Hagen stod några autografgrabbar och försökte förstå
löpsedel. »Vem fan är Jompánick«. Grabbarna diskut-
erade om det var ett djurgårdsförvärv från Kina. Till slut
förklarade en herre, som nyss druckit lunch, att Jompa
avgjort matchen med en nick och att betoningen inte
skulle ligga på a.

Jag sticker in frågan om Jompa i sitt privata idrott-
museum möjligen har någon bild från SM-finalen i
bandy 1943 på Laduviken. Märkligt nog saknas en

**John »Jompa« Eriksson, född 1929, fostrad i Värtans
IK, bronsmedaljör i Östsvenskan för VIK 1949–50 innan
det blev Djurgårdens IF; två gånger svensk mästare i
fotboll för DIF; tio landskamper; specialiteter för centern
»Jompa«: huvudspelet och kämpaglöden.**

Jompa, Rune Monthan och Berndt Ivegren efter
en hockeymatch 1949.

sådan bild i Jompas pärmar, men Jompa såg matchen.
»Jag plankade in. Det var bara att böja sig under ett
rep. Västerås slog Bollnäs med 3–0 inför
över 6000 betalande åskådare«. På tal
om Laduviken kommer Jompa in på lite
backhopparringen, där »Ankan«, »Trup-
ple«, »Sverre« och »Jompa« hoppade stora backen i
13-årsåldern, men även fiskeäventyr. »Däremot har jag
aldrig badat i Ladan. Den var livsfarlig, med en botten-
lös dybotten. Jag vet ingen som badade där«.

»**På tal om Ann-Mari**« (se s.14), kommer Jompa
in på lokalpatriotismen i Hjorthagen. »Att en utsocknes
tjej polade med en hjorthagskis gick väl an, men om en
kis från yttervärlden försökte sno en Hjorthagstjej, då
blev det kurr. Det var förresten länge lika otänkbart att
en spelare utifrån skulle få spela för Värtan«.

En annan sida av lokalpatriotismen var att det
nästan var omöjligt att lämna Värtans IK, i alla fall om
man ville bo kvar i Hjorthagen. Jompa skäms fort-
farande när han berättar hur den lovande målvakten
Hasse Fristedt behandlades, när han som junior gick
till Djurgården. »Hasse blev helt utfrysst, det är sorgligt
att tänka på«. I slutet av 1940-talet mildrades dock
stämningen och Berndt (från början Johansson) Ivegren
kunde utan större rabalder lämna Värtan 1949 för att
bli centerhalv i Djurgården. Vi pratar förstas en stund
om praktkillen Berndt, som nyligen gick bort. I lands-
kampen mot Finland 1951 (vinst med 3–2) spelade
både Jompa och Berndt. Jompa gjorde för övrigt det
tredje målet.

När Jompa själv lämnade Värtan för att spela i Djur-
gården och landslaget var isen bruten och Jompa tycker
inte att han blev särskilt tråkad, Liksom Berndt fortsatte
Jompa att spela hockey och bandy i Värtan några år.

När Jompa och jag skiljs står en målare i trapphuset.
»Här är en kolsäck till«, presenteras jag för målaren,
som också gillade AIK och höll färgen.

Mats Rehn

A-laget inför dubbelmatchen i Brännkyrkahallen.

Bakre fr v: Fredrik Jansson, Madelene Gimhag, Folke Jansson, Mikael Witting, Mats Rehn.

Främre fr v: Pekka Nieminen, Hans Sjölin, Emil Andersson, Jesper Bergwall.

Så spännande kan bowling vara

24 januari spelade Värtan en ytterst dramatisk dubbelmatch i Brännkyrkahallen. Först måste dock den oinsatte få lite grundinformation. Ett bowlinglag på åtta spelare delas in i fyra tvåmannalag. Varje tvåmannalag spelar en serie mot motståndarnas alla tvåmannalag. I varje serie blir det alltså fyra matcher/dueller. Varje vinst ger en poäng och dessutom utdelas en bonuspoäng för högsta sammanlagda slagning. Eftersom en ligamatch spelas över fyra serier, står maximalt 20 poäng på spel. Vid oavgjord duell utdelas 0 poäng till båda lagen. Vanliga resultat är därför 13-7, 12-8, eller ibland 20-0.

I den första matchen spelade Värtan 9-9 mot Concordia, efter två oavgjorda dueller. Men det skulle bli ännu nervösare i nästa match mot hemmastarka Hephata. Efter tre serier ledde Hephata med 9-6. Värtan var närmast utklassat i tredje serien och dessutom tröttkört efter sju serier utan paus. Men så hände det oväntade. Matchbilden förändrades. Mats Rehn och Madelene Gimhag spelade snabbt och vann sin duell ganska enkelt med 53 poäng. Fredrik Jansson och Hans Sjölin ledde ganska stort och borde vinna och gjorde det också med 46 poäng. De övriga duellerna höll då fortfarande på och var absolut jämna.

Läget alltså följande. Värtan hade plockat två poäng och kunde nästan inte undgå att vinna seriens sammanlagda poäng, den s.k. »totalen«. Men om oavgjort skulle kunna räddas i matchen

måste en poäng till vinnas. Emil Andersson och Folke Jansson tog den poängen och vann med 10 poäng. All uppmärksamhet flyttades nu till den sista duellen som fortfarande pågick mellan Jesper Bergwall/Mikael Witting och Hephatas starkaste par, som strikade duktigt mot slutet och fick ihop hela 415 poäng. Jesper spelade färdigt först i Värtaparet och noterade goda 193. Micke Witting visste att han måste slå tre strikar i sista rutan för att paret inte skulle förlora duellen. Micke visade starka nerver och slog tre perfekta strikar = 222 poäng i serien. Det blev alltså oavgjort 415-415 och noll poäng till båda paren. Värtan vann alltså sista serien med 4-0 och matchen totalt med 10-9. Det blev en spontan applåd från publiken som tack för dramat.

Bäst i KM: Emil Andersson och Björn Nieminen.

I ligaspelet i div 3 Östra Svealand kämpar Värtan för att klara en tredjeplats, som ger kvalspel med chans att återta en plats i div 2. Följande slagningar över 800 poäng har noterats: Emil Andersson 971 (klubbrekord), 905, 863, 810; Mikael Witting 845 och 807; Mats Rehn och Jesper Bergwall 837; Madelene Gimhag 824 och Fredrik Jansson 800.

I klubbmästerskapet gick det så här:

1. Emil Andersson 2961
2. Björn Nieminen 2922
3. Madelene Gimhag 2909

Vårtagiven 2010

Du binder dig att betala 10 kr per mål, som A-laget gör 2010 i div 5, och **Tian** blir avtackad i Vårtalet nr 2 2010. (Förra året gjorde A-laget 28 mål i div 4.)

Företag och föreningar som tycker att Vårtans IK är värt att stödja, men som inte är beredda att gå in som »tunga« sponsorer får här ett erbjudande, som vi hoppas att ni ska nappa på.

Hundringen

Ni binder er att betala 100 kr per mål som A-laget gör 2010 i div 5. (Förra året gjorde A-laget 28 mål i div 4.) Vårt tack framförs på följande sätt:

1. I Vårtans matchprogram 2. På Vårtans hemsida och 3. I Vårtalet nr 2 2010. Anmäl er:

Alt. 1. E-post till mats.erik.rehn@gmail.com

Alt. 2. Talongen skickas till: Mats Rehn, Nimrodsgatan 19, 115 42 Stockholm

Anmälan till Vårtagiven 2010

Tian **Hundringen**

Namn _____

Adress _____

_____ tel _____

Företag/förening (hundringen) _____

Vårtastödet gav 32 280 kr

Stort tack alla er som deltog i julnumrets upprop för Vårtastödet. Ni ska veta att era bidrag är mycket viktiga för klubbens överlevnad. Vi har gjort vårt bästa för att tyda namnen och tackar er i den ordning som betalningarna bokförts:

Familj De Ridder
Björn R. Östman
Eva Eyton
David och Johan Wibeaus
Bror Bäcklund
Rolf Jonsson
Berit Nauman
Ingemar Björk
Anne-Marie Brakvatne

Gudrun Minten
Rolf Jonsson
Kerstin Jansson
Rune Karlsson
Lars Johansson
Mats-Ola Jakobsson
Roger Hasselberg
Lena Finnman och Bengt Berg
L-Å Dahlén
Gerd Wanlert
Carina Jonsson och Torsten Westin
Åke Stenberg
Birgit Åslund
Berit Jansson
Tuire Toivanen
Mats Rehn
Ann-Marie Willnerth
Irene Hermansson
A-M Arnestad
Rune Rosenius
Karl-Gustav Björk
Kerstin Östlund
Sören Åman
Prudence Woodford-Berger
Sten Ove Nilsson
Evert Frånberg
Ann-Katrin och Emmy Angeklint

Kerstin Markselius
Ivar Blomkvist
Peter Broström
Gurli Sundahl
Marie-Louise Ahlmark
Asta Hedman
Anonym
Ruth och Henry Westerberg
Gun och Harry Gustafsson
Birgitta Ericsson
Marianne Andersson
Jonsson/Wallgren
Kerstin Sköldborg
B. Dahlin
Pia Strandberg
Elin och Filip Ehrle Elveling
Lars-Åke Sandberg
Gustaf Håkansson
Robert Johansson
Rolf Karlsson
Monica och Bengt Pettersson
Lennart Andersson
Jesper Hagström
Lisbeth Andersson
Lindqvist
Bo Ulricson

Margareta Sandlund
Elsi Wehlin
U-B Svensson
Peggy och Hasse Strand
Börje Landin
Hans Hedlund
Aina Ekeberg
Anna Öhrström
Maja-Lena Rune
Nalle Samuelsson
Lennart Malmqvist
Ann-Marie Gunnard
Hans Asplund
Tore Zetterström
Erik Vikström
Kurt Werner
Mirre Zivic
Fred Bergholtz
Marianne Stendin
Barbro Eriksson
Bengt Jansson
Christer Njord
Lars Hoff
Björn Jansson
Karl Osterman
Björg Söderström
Maud och Hans Lindgren
Åke Eklind

Per Asplund
Anders Jansson
Lars Carnerud
Henrique Persson Neves
Jan Kotschack
Annelie och Thomas Nilsson
Lars Lundh
Brita Hedman
Vivan Åhlström
Jessica Jousisto
Hansson och Ulf Dahlqvist
Inger Lindeberg
Sten Hellberg
Inger Nilsson
Kent Åman
Madeleine Lind
Gunvor Sundahl
Sonja Lind
Arne Söderlund
Sonja Bergström
Hans Schönthal
Nils Lagerlöf
Anita Hagström
Folke Jansson
Rolf Rudin
Kerstin och Lennart
Kronqvist
L. Lundquist
Ove Lindgren

Börje Forsberg
Sven-Erik Hedin
David Holm
Margot Stenström
Britta Hidesten
Kurt Andersson
Karl-G Hedberg
Elisabeth Braaf
Ann Badlund
Frank G. Wählstrand
Barbro Nihlén
Åke Frick
Ove Berkefelt
Anders Hoff
Gun Däcker
Mia Westerlund
Agneta Müller
Johnny Wieweg
Georg Wahlström
Bengt Sparrelid
Bengt och Inger Elfgrén
Ove Wärn
Siv Norlander
Hans-Gunnar Andersson
Bertil Arkrans
Said Ekman
Bo Svensson
Anders Elfgrén

Målsättning 2010: nytt kontrakt med div 5.

Tippad serie-segrare: Elpe (Lidingö).

Värtans styrka som klubb: idrottsplatsen, klubblokalen, läget mitt i stan, traditionen.

Värtans svaghet: ekonomin.

Mentor i Värtan: Folke Jansson

Tuomo vid köksbordet hemma hos redaktören.

Tuomo Viitanen

- lagledare för A-laget

Värtans flaggskepp, A-laget i fotboll, har haft några tunga år. På tre säsonger har laget sjunkit från div 2 till div 5. En av killarna som ska försöka stoppa raset är den nye lagledaren/materialförvaltaren/eldsjälen Tuomo Viitanen. Tuomo vet vad han ger sig in på, eftersom han under många år jobbat med pojklag och reservlag i Värtan.

För Tuomo, boende på Älvkarleövägen 3, med frun och Hjorthagstjejen Annki Hellström, började kontakten med Värtan på det gamla vanliga sättet. Sonen Danie, född 1989, skulle börja spela knattfotboll och Tuomo var intresserad förälder. Steg för steg drogs Tuomo in i verksamheten som tränare och lagledare. Ibland var det tufft att få ihop lag och 89-or och 90-år slogs ihop och senare blev denna hopslagning + 88-or ett C-lag.

Tuomo jobbade vidare trots att Danie lagt av på grund av en skada. Under flera år jobbade även Tuomo med Värtans B-lag, som levde sitt eget liv under de år som A-laget var ett stabilt div 2-lag. Steget mellan A-lag och B-lag blev för stort och kommunikationen fungerade inte. Till sist öppnade B-lagskillar eget, under namnet Brunnsvikens SK och man ville att Tuomo skulle följa med. Tuomo

ville dock inte utan kämpade vidare med B-laget, som på grund av spelarbrist lades ner 2009.

Nu är Tuomo beredd att kämpa för att A-laget ska stabiliseras och att siktet åter ska vändas uppåt. Målsättningen är att hänga kvar i femman och kanske nästa år sikta mot 4-an. Vem är då denne Tuomo, som kastar sig in i hetluften på det här sättet? Som namnet berättar har Tuomo sina rötter i Finland, i en by nära Tammerfors. Han är född 1959 och tillhör en åldersklass, som inte alls läste svenska i skolan. Den idrott Tuomo utövade var judo och lokalt var intresset störst för volleyboll och finsk brännboll. Tuomo började jobba på den lokala sågen som 15-åring och reste som 19-åring på semesterresa till Sverige, krockade med en tjej och blev kvar, även sedan relationen upphört. Efter allsköns jobb hittade Tuomo den bransch där han fortfarande är verksam, distributionsvärlden. Här mötte han Annki och flyttade 1985 ihop med henne i lägenheten på Älvkarleövägen. Tillsammans med en bror startade Tuomo ett företag, som köptes upp av Strömbergs distribution där Tuomo fortfarande jobbar.

MATS REHN

Tack till våra sponsorer:

Ledartrojkan bakom A-laget

Gruppen som ska försöka få ordning på Värtans A-lag ser stark ut. Förutom lagledaren Tuomo Viitanen finns här även de två tränarna Omar Berger och Stefan Eriksson. Stefan var fjolårets tränare, med en del inhopp som spelare. Rutin finns från allsvenskt spel i Djurgården. Stefan kom till Värtan 2006, då han för övrigt efterträdde Omar Berger som sportchef. Omar Berger är välkänd i Värtakretsar, som elegant mittback. Omar kom till Värtan 1995 och deltog i den spännande resan från div 4 till division 2 Omar har sina fotbollsrötter i Hammarby, men kom till Värtan från Lunds BK.

Fr v: Stefan Eriksson, Tuomo Viitanen och Omar Berger.

Spelarna som tror på framtiden

Bakre fr v: Mathias Lundh, Magnus Wårdh, Jonas Millinger, Omar Berger.

Främre fr v: Oscar Pilgrum, Emil Andersson, Christoffer Nybom och Alex Miler.

Bli medlem i Värtalotteriet!

För många år sedan drev Värtan »Billotteriet« med en folkvagnsbubbla som högvinst. Lotteriet finns kvar än i dag, nu under namnet »Värtalotteriet«, och högvinsten är 10.000 kr. Du tecknar dig enklast för en eller flera lotter genom att sätta in 150 kr/lott på Värtans Supporterklubb Lott, plusgirokonto 193 24 17-7. Ring Monica Pettersson (08-664 48 51) så får du veta ditt lottnummer. Du kommer därmed att få en personlig kallelse till den trevliga dragningen (med bl a fritt Bingospel) i Hjort-hagsskolans matsal måndag 24 maj.

Spelprogram för Värtan i div V Stockholm Mellersta				VÅR
lör	17/4	15.00	Hässelby Gård	Hässelby SK-Värtan
sön	25/4	18.00	Östermalm	Värtan-Elpe
sön	2/5	17.00	LidingövalLEN	IFK Lidingö-Värtan
sön	9/5	18.00	Hjorthagen	Värtan-Handelskamraterna
sön	16/5	16.00	Ingarö	Ingarö-Värtan
sön	23/5	18.00	Hjorthagen	Värtan-Bollmora BoIS
ons	26/5	20.00	Blackeberg	Kälvesta IOF-Värtan
sön	30/5	18.00	Hjorthagen	Värtan-X-Cons
lör	5/6	14.00	TroIlbäcken	Hanvikens SK-Värtan
sön	13/6	18.00	Hjorthagen	Värtan-Andrea Doria
Ons	17/6	19.00	Sundbyberg	Sundbyberg-Värtan

Äntligen seger i ST-cupen

Värtans F96 lag i ST-cupen

Stående från vänster: Annika Nyström (tränare), Sofia Richter, Nora Otterhäll, Hugo Berggren (tränare), Ebba Halvarsson, Olga Langenskiöld, Henrik Berggren (tränare), Clara Richter, Kalle Berggren (maskot nr 1), Wilma Yourstone, Olivia Muhrbeck och Hanna Lindström. Sittande från vänster: Pelle Berggren (maskot nr 2), Klara Berggren, Vendela Lagerljung, Hanna Jedvall och Johanna Aspenberg.

har det också blivit innan den snörika vintern satte stopp för både utomhusmatcher och träningar. Laget som består av 26 flickor har som vanligt deltagit i några inomhusturneringar och förutom den efterlängtade segern i ST-cupen blev det ¼ final i AIK Girl Star Cup, guld och brons i Täbyblixten samt silver i ÅBK-cupen. Flickorna spelade även SM-kval i F14 klassen i ST-cupen där vi missade slutspel.

Det är flera lag som har hållit igång under vintern och extra roligt är att antalet flicklagsspelare bara ökar hela tiden, för första gången i klubbens historia finns det nu fler flickor än pojkar i ungdomssektionen. Värtan

har fått förstärkning i åldersgruppen F97 med ett lag från DIF och ett lag från Norrtull SK som valt att gå över till Värtan. Det innebär att det finns nästan 30 flickor i det laget. Även i yngre åldrar har det blivit förstärkning, en ny grupp har skapats nämligen Fo3, välkomna till Värtan alla nya spelare.

Klubben har även infört en klubbprofil på tränings- och matchkläder. Samarbetet med Adidas och Team Sportia fortsätter. Spana in vår nya look på www.aditeam.se/vartan.

F96 guld i Täbyblixten

ST-cupen är en av Sveriges största inomhusturneringar som äger rum i mellandagarna ute i olika hallar i Tyresö. Värtans IK F96 deltog för fjärde gången. 2007 och 2008 tog laget sig till semifinal och 2009 förlorades finalen på straffar mot Hammarby. 2010 var det äntligen vår tur att lyfta segerbucklan efter 4-0 i finalen mot Hammarby. På vägen till finalen besegrades Enskede (9-0), Stuvsta IF 2 (6-0) och Hammarby 2 (6-0) i grupp-spelet samt Rågsveds IF (5-1), Hammarby 2 (2-0) och Hammarby 97 (5-1) i slutspelet.

Under vintern har Värtans F96 lag inte legat på latsidan. Förutom fotbollsträning 2-3 ggr i veckan har det varit brottning på Bosön en gång i veckan. Några matcher i utomhusturneringen Snöbollen

FOTO: JOEL WENNBERG, EXPRESSEN

Spelprogram för Värtan i div V Stockholm Mellersta				HÖST
sön 8/8	18.00	Hjorthagen	Värtan-Nåjdens FK	
ons 11/8	20.00	Skarpnäck	Andrea Doria-Värtan	
sön 15/8	18.00	Hjorthagen	Värtan-Hanvikens SK	
sön 22/8	15.00	Kärrtorp	X-Cons-Värtan	
sön 29/8	18.00	Hjorthagen	Värtan-Kälvesta IOF	
sön 5/9	13.00	Bollmoravallen	Bollmora-Värtan	
sön 12/9	18.00	Hjorthagen	Värtan-Ingarö IF	
sön 19/9	18.00	Östermalms IP	Handelskam.-Värtan	
sön 26/9	18.00	Hjorthagen	Värtan-IFK Lidingö	
sön 3/10	16.30	Brevik	Elpe-Värtan	
lör 9/10	14.00	Hjorthagen	Värtan-Hässelby SK	

Samling inför träningspasset. I bakgrunden tränarna Francois Bries och Marie Ågren.

Flickor födda 2001 – på gång!

Värtabladet har i år skrivit en del om de stora framgångarna för Flickor 96. Kanske är något liknande på gång för Flickor 01, som alltså är omkring 9 år gamla. Värta

bladet besöker en träning på GIH, bakom Stadions klocktorn, en bister söndagseftermiddag i januari. Träningen börjar 17.00 och sexton pigga tjejer dyker upp, många i stickade värta

Träningspasset avslutas med mjölksyreträning, där det gäller att inte vika ner sig. Allt sker dock med gott humör och utan tvång. Någon speciell målvakt är ännu inte utsedd utan under förra säsongen stod alla tjejer i mål minst en halvlek. Denna säsong kommer en målvaktgrupp att bildas, där de som har lust ingår.

Lagets grundare är Anette Modin, som numera koncentrerar sig på att vara lagledare och administratör. Anette känner sig hemma i lokalerna, eftersom hon här utbildades till gymnastikdirektör i början på 1980-talet. Hennes idrott var orientering, där hon till och med ingick i juniorlandslaget. Anette berättar om de konkreta målen för tjejernas

skolning i fotboll. Förra året, den första i St Erikscupen, var målet att alla skulle kunna fotbollens regler, de olika positionerna samt givetvis att jobba med bolltekniken. Nu under vinterträningen är målet fortsatt teknikträning samt att alla ska lära sig minst en fint för att kunna ta sig förbi en motståndare.

Huvudtränare är Marie Ågren, som har en gedigen bakgrund som aktiv spelare i IFK Lidingö och i Kenty (Linköping). Tränargruppen består av ytterligare tre tränare som koncentrerar sig på lite olika delar av träningsupplägget (målvakt, fysträning, teknik, spelförståelse): Ulf Janzon, Monir Bazgra och Francois Bries. Den senare jobbar även med att få igång ett lag för Flickor 2003. Det ska nog lyckas.

Flickor 2001 var vid den första träningen i Tesinparken bara fyra tjejer. Idag har gruppen vuxit till 20. Två femmannalag kommer att spela sina matcher på Abbisplan i Hjorthagen. De flesta tjejerna går i OP (Olaus Petriskolan) och Gärdesskolan, men tjejer kommer också från bland annat Hedvig Eleonora, Banérporten och Östermalmsskolan.

Ambitionen är hög. Förra säsongen utvecklades tjejerna starkt, via två lag i St Erikscupen och mycket hög träningsnärväro. Utvecklingen kan beskrivas så här: båda lagen förlorade med tvåsiffrigt i första omgången. I sista omgången mot samma motståndare fick ena laget oavgjort, medan det andra laget förlorade knappt. Under vintern har man bokart GIH under sju söndagar. Kostnaden 570 kr per timme delar föräldrarna på. Det ska bli spännande att följa Flickor 01:s utveckling.

MATS REHN

Värtans IK 1962

Laget är fotograferat på Stora Mossen efter serieseger i Klass 1 (nuvarande div 5).
Bakre från vänster: Åke Stenberg, Lennart »Kina» Nilsson, Bo Jacobsson, Kjell Qvist, Ebbe Höglund, Nils Andersson, Leif »Fiffi» Andersson.
Främre från vänster: Per Sundqvist, Bo Svensson, Stig »Trimpa» Thimrén, Pelle Andersson och Bo Wahlberg